

Kuk i koncepterne

Der står uventede ting i bemærkningerne til lovforslaget, som nylig har affødt anlægsloven om nye, nordjyske standpladser til forsøgsvindmøller. Bemærkninger til et lovforslag, som Folketinget har vedtaget, bør vel kunne tages alvorligt. Så det gør jeg – og læser under en gennemgang af ”Gældende lov”, hvad jeg nærmest opfatter som en opfordring, uden egentlig relevans for anlægslovens emne, til at begå brud på retsregler i EU's to bærende naturdirektiver. Det tillader jeg mig høfligst at kommentere.

På side 20 i bemærkningerne, begyndende nederst anden spalte, præsenteres det således som gældende lov, at et fuglebeskyttelsesområde kan udpeges eller ændres blot ved ”EU-retligt” at sende en udfyldt standardformular til en database. Det sker, hedder det, i henhold til en procedure i fugledirektivet. Så bliver ændringerne juridisk bindende, og ”beskyttelsesreglerne i habitatdirektivets artikel 2-4” (det andet naturdirektiv) aktiveres automatisk. Hvormed tydeligvis menes, at det omhandlede fugleområde bliver beskyttet.

Lad os tage afsnittets punkter ét for ét. Den påståede ændringsprocedure, som er startstedet, findes overhovedet ikke i fugledirektivet. SPA'er (*Special Protection Areas*), som det er nemmere at kalde udpegede fugleområder, ligger tværtimod fast, hvad angår udpegning og afgrænsning. Det fremgår af flere fortolkende domme fra EU-Domstolen, som C-57/89 præmis 20 ff. og C-191/05 (sidstnævnte dom og forslaget til den handler ikke om andet). SPA'er kan ikke mindskes eller i det hele taget modificeres, altså heller ikke i retning af det større. Hvis de kunne, ville medlemslande have travlt med det, så Natura 2000, det fælleseuropæiske netværk af medlemslandenes righoldigste natur, kunne kollapse. Udpegning af SPA'er er ikke noget, man skriver formular om til en database. Det er en omstændelig proces med udvælgelse og afgrænsning, på basis af ornitologiske kriterier, af de bedst egnede lokaliteter. EU-Kommissionen skal ifølge direktivet have tilsendt alle relevante oplysninger for at kunne samordne samtlige SPA'er til et samlet hele med størst mulig effekt i Natura 2000. Standardformularen er en melding hvert sjette år om, hvordan det går med de allerede udpegede områder.

Det andet naturdirektiv, habitatdirektivet, er afsat for den anden slags beskyttede områder i Natura 2000 ved siden af SPA'er. De beskytter andre vilde dyr end fugle samt naturtyper og flora. Habitatdirektivet har fået overdraget en generel beskyttelse af begge slags områder. Men det kan ikke, som formodet ovenfor i andet afsnit, aktivere den målrettede og forstærkede beskyttelse af bestemte fugle, der er et særkende for SPA'er (C-304/05 præmis 104). Det kan derfor heller ikke udpege dem (C-235/04 præmis 79). Det har fugledirektivet monopol på. I medlemslande, som alligevel gør det forkerte, går der kuk i de nationale Natura 2000-koncepter til skade for helheden. Den måde at slippe for SPA-forpligtelser på, mere eller mindre bevidst, ignorerer, at de to direktiver er forskellige og har hvert sit lovmæssige sigte. En overtrædelse, EU-Domstolen vurderer som traktatbrud.

Kan et ”Gældende lov”-postulat med en række hver for sig EU-stridige elementer tænkes at give travle myndigheder – jeg tænker eksempelvis på de mange med sektorkompetence på feltet – ideer i retning af at forenkle deres forpligtelser? Når det nu alligevel er lovligt? Spørgsmålet kan vel rejses. Det kunne være interessant at få opklaret, hvordan postulatet har fundet vej til bemærkningerne.

Venlig hilsen,

Kaj Robert Svendsen, journalist